

Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 1 • Januar 2020 • 53. ÅRGANG

Ein heidersmann takkar av

Det var festgudsteneste i Arna kyrkje
sundag 24. november då soknepresten
held si avskilsgudsteneste.
Sjå side 2.

**Kristenarbeid under tyfonens
herjinger** Side 9-11

Ny sokneprest
Side 3

Australia brenner
Side 6-7

Avskilsgudsteneste for ein heidersmann

Sokneprest Jan Kåre Jakobsen sluttar som sokneprest i Arna etter 16 år i tenesta.

TEKST: HARALD HAUGSVÆR • FOTO: TOR ODDVAR HOLMEFJORD

Jan Kåre og kona Live Birgithe kosar seg i eit stappfullt Kyrkjelydshus.

Det var festgudsteneste i Arna kyrkje søndag 24.november då Jan Kåre Jakobsen held si avskilsgudsteneste. Det var fest, ikkje for at han no endeleg sluttar, men i takkemd for det han har fått gjort for kyrjelyden i Arna.

Prost Øystein Skauge takka Jan Kåre Jakobsen frå biskop og bispedøme.

Til gudstenesta hadde kantor Arne Olav Steinkopf fått til eit prosjektkor som saman med dyktige musikarar framførte musikalen «Visst skal våren komme!» av Eivind Skeie. Etter gudstenesta var det storsamling i kyrkjelydshuset med varmmrett, kaffi og kaker. Huset vart stappfullt av folk som ville heidra og takka presten.

Frå biskop og bispedøme takka prost Øystein Skauge, som hadde gått på

Staben i Arna takkar Jan Kåre på sin måte.

Menighetsfakultetet samstundes med Jakobsen og hugsa han som ein «maurflittig» student. «Du har vore tru i tenesta» var eitt av poenga i takketalen hans. Frå Arna sokneråd helsa Kari Secher, og frå Ytre Arna sokneråd Jorunn Haukås.

Eit artig og variert innslag kom frå dei tilsette i Arna og Ytre Arna kyrkje. «Du har vore rett mann på rett plass» vart det sagt om han. Dei omtala han som inkluderande, omsorgsfull, iderik, hjelpsam, blid og glad. Ein mann det var lett å samarbeida med.

Det kom òg fram at Jakobsen kan meir enn sitt Fadervår. Han er og ein dyktig finsnikkar. Dette kan me mellom anna sjå på inventaret han har snekra i våpenhuset i kyrkja, men og på skap han har laga i kyrkjelydshuset. Han er og musikar og songar.

Det vart framført helsingar frå mange lag og organisasjonar. Han er presten mange har hatt tillit til. Hans bibeltru forkynning vart trekt fram av fleire. Andre takka han for hans evne til visualisering og dramatisering.

Jan Kåre Jakobsen vert framleis buande i Arna. No ynskjer me han gode pensjonistår saman med si kjære kone Live.

– Endå finare enn eg hadde truidd!

– Eg har blitt teken godt imot. Det har vore fint og inspirerande. Folk kjem etter gudstenester og gravferder og gjev positive tilbakemeldingar. Det har vore lett å koma til Arna som ny, seier Kristin Hjertaker.

AV INGVAR FLØYSVIK

NY SOKNEPREST: – Først må eg bli kjend med kyrkjelyden. No er det både nytt sokneråd og ny prest. Me skal finna vegen saman, seier Kristin Hjertaker (foto: Øystein Skauge)

Den nye soknepresten i Arna, Kristin Hjertaker, har vore i stillinga godt og vel ein månad no.

– Folk stiller opp og er positive når dei vert spurde om å gjera noko. Eg er òg positivt overraska over at så mange kjem til gudsteneste på dagar det andre stader er få, som juledag og nyttårsaftan, seier ho.

– Eg håpar eg ikkje fornærmar deg om eg seier eg ikkje tek deg for å vera 25?

– Nei, eg var nok langt frå så snar som jomfru Maria til å svara på Guds kall. Eg vurderte å studerte teologi då eg var ung. Men eg følte det var tidleg å binda meg til å fullføra eit 6-årig studium. Difor vart det i staden språk og samfunnsfag.

Hjertaker har vore aktivt med i kyrkjeleg arbeid heile livet. Ho tok eitt år permisjon frå vidaregåande for å vera eittåring i Indremisjonssamskipnaden, og har sete i soknerådet på Bønes, der ho har budd sidan 1994. I yrkeslivet var ho først journalist og kommunikasjonsrådgjevar.

– Eg arbeidde i den vidaregåande skulen i til saman 10 år, primært som norsklektor, men underviste òg i samfunnsfag, seier Hjertaker, som også har musikalsk talent.

– Allereie medan eg var student var eg organistvikar, og har sidan spela når det har vore trong for det, både i Bergen og på Tysnes, fortel ho.

Tanken på presteteneste har mogna i henne over tid.

Ho bestemte seg i november 2016., og fekk gode tilbakemeldingar når ho nemnde det for dei næraste.

– Som for Maria, som fekk lovnaden stadfesta gjennom orda til slektningen Elisabet, var det òg viktig for meg å få dette stadfesta av andre, fortel ho.

– Ein gong skulle eg på flyet, og einaste ledige setet i ventehallen var på sida av biskopen. Eg tenkte: Denne sjansen får du aldri att! Så eg presenterte meg og sa eg hadde tenkt å gå inn i prestatesta. Det vart ein fin samtale. Eg var jo spent på kva dei som skulle evaluera meg med tanke på utdanningsprogrammet for dei som har anna utdanning og praksis frå før, ville meina. Biskopen meinte eg hadde relevant bakgrunn. Han hadde berre eitt spørsmål: «Kvifor gjorde du ikkje dette før?»

– Då eg først hadde bestemt meg, gjekk det kvitt. Eg var oppteken av å bli fortast mogleg ferdig.

Det eine året tok eg ved sida av full jobb. Det var krevjande. Den praktisk-teologiske utdanninga kunne ikkje kombinerast med anna arbeid, så då vart økonomien trong. Eit par gonger laut eg setja i gang kronerulling på Facebook.

– Opplever du at den utdanninga og yrkesbakgrunnen du har frå før, har vore til nytte i arbeidet som prest?

– Den pedagogiske kompetansen har eg god nytte av i arbeidet generelt, men særleg med born og unge, medan journalistbakgrunnen hjelper meg å skriva raskt og godt. Til dømes kan det å skriva minnetale likna litt på å skriva eit portrett; eg skal skapa ei forteljing av det som dei pårørande fortel.

Ho har også jobba seks år i Kirkens bymisjon, der ho kom tett på menneske som hadde hatt vanskelege liv.

– I møte med folk som har det vondt, der rus eller andre vanskar har påverka ein familie, opplever eg at eg både har god forståing for situasjonen og eit språk som fungerer.

– Blir det store forandringar i Arna med deg som sokneprest?

– Det kan bli endringar, men det er ikkje noko eg åleine skal gjera. Eg er nysgjerrig på kva ein kan få til i samarbeid med kristne lag og organisasjonar og med ulike delar av kulturlivet. Her er det allereie samarbeid, kan me få til meir? Kanskje kan næringslivet òg trekkjast meir inn?

Basar i Ytre Arna Kyrkjelydshus

Det vert basar i Ytre Arna kyrkjelydshus laurdag 14. mars kl. 15.

Gevinstar til basaren kan leverast på Arna kyrkje-kontor tlf. 41263065.

Fredagskafé i Ytre Arna kyrkjelydshus

Fredagskaféen er åpen annenhver fredag kl. 18-20, og er for alle fra og med 15 år og oppover.

Disse fredagene har vi noen unge som kommer fast. De får spille Nintendo Switch, spille brettspill, kortspill, være sosial, eller være på kjøkkenet og lage kaffimat.

Vi er også en liten gjeng med kaffi- og strikkeglade damer som samles disse fredagene. Nye gjester er hjertelig velkommen!

Datoer for våren:

- Fredag 31. januar
- Fredag 14. februar
- Fredag 28. februar – stengt, vinterferie
- Fredag 13. mars
- Fredag 27. mars
- Fredag 10. april – stengt, påske
- Fredag 24 april
- Fredag 8. mai
- Fredag 22. mai – stengt
- Fredag 5. juni
- Fredag 19. juni

...ingen kyrkjelydsblad?

Då manglar det sikkert bladbud i ditt nabolag! Ta kontakt med kyrkjekontoret dersom du vil dele ut blad der du bur. Bladet kjem med fem utgåver i året.

Laurdagsgraut i Arna kyrkjelydshus

Ein laurdag i månaden har diakoniutvalet og Sakkeus open barnehage ope hus i kyrkjelydshuset.

Her blir det servert god heime-laga risengrynsgraut, saft og kaffi og kanskje ein kakebit.

Barna kan utfolde seg med ulike formingsaktivitetar, leike og spele brettspel. Av og til er det 'minimarknad' der kreative sjeler sel sjølvlagde ting. Eit 'ord for dagen' høyrer også med.

Laurdagsgrauten passar for alle uansett alder, og det er veldig kjekt at fleire generasjonar kan møtast og ha det triveleg saman! Både mat og aktivitetar er gratis.

Neste laurdagsgraut 15. februar kl. 12-15, deretter 7. mars og 6. juni til same tid. Kyrkjestova er open kvar fredag kl. 10.30-13.00. Velkomen innom til suppelunsj, ein kaffikopp og prat!

Open barnehage

Sakkeus open barnehage i Arna kyrkjelydshus har ope måndagar kl. 9-15.

Foreldre, besteforeldre og andre som er heime med barn på dagtid er velkomne til leik, sangstund og godt fellesskap! Kl. 11 har vi sangstund, og deretter lunsj. Ta med matpakke så ordnar vi drikke. I Facebook-gruppa vår Sakkeus åpen barnehage finn du meir informasjon. Vi har stengt i skulen sine feriar.

Velkomen til Klubben

Klubben for funksjonshemma møtest i Kyrkjestova onsdagar kl. 18-20. Her er det brettspel, T-spel, matlaging og god stemning!

Klubben har god plass til fleire, er du nysgjerrig er det berre å stikke innom! Klubbgodsteneste ein gong i månaden. Sjå kalender på kyrkja.no/arna. Alle er velkomne til å delta på desse gudstenestene.

KAMPEN FOR SKAPARVERKET:
Om vi sluttar å bry oss, tar likegyldigheten
over. Om vi sluttar å ta vare på hjarta vårt,
sluttar livet å gå ut frå det.
(Illustrasjon hentet fra omslaget til
Kirkens klimamelding 2015).

Kan eg gjer' nokke med det?

Ta vare på skaparverket

Menighetsbladet ønsker å vera ei hjelp i kvardagen til nettopp å velge det gode. Til å bry seg. På ein overkomeleg måte. Vi vil gje dykk reiskapar og tips som de enkelt kan bruke. Vi har ein kamp å kjempe, både for skaparverket og for rettferd.

TEKST: HELEN TOPPE, DIAKON I SALHUS KYRKJELYD

Svolt, urettferd, miljøkatastrofer, krig, fattigdom, rasisme, overgrep, einsemd. Verda kan ta pusten frå oss, på godt og vondt. Vi kjenner på lysten til å halde all elendighet på ei armlengdes avstand. Kvardagen vår er travel nok. Livet krev oss.

Men stopp litt: om vi sluttar å bry oss, tar likegyldigheten over. Om vi sluttar å ta vare på hjarta vårt, sluttar livet å gå ut frå det. Som Robin Mark seier det i sangen «There's a Lot of Pain (Outrageous Grace)»: «*There's a lot of pain but a lot more healing/There's a lot of trouble but a lot more peace/There's a lot of hate but a lot more loving/ There's a lot of sin but a lot more grace*».

Vi kan, om vi vil. Vi kan, om vi tar eit steg om gongen. Vi kan, om vi fokuserer på det gode: Dele, rettferd, vern om skaparverket, fred, venskap, respekt, lytte, fellesskap, skapt i Guds bilde.

Klær + miljø kan vere sant

Mange klær inneheld miljøfarleg mikroplast som blir spreidd under produksjon, ved bruk og vask, og ikkje minst ved kast. Ta med brillene neste gong du kjøper klær og les på vaske-lappen kva klærne er laga av.

Å velge klær av naturfibre er klar tale frå forbrukarane til klesindustrien. Bruk forbrukarmakta di til å ta vare på skaparverket! Og husk: All klesproduksjon forureinar, så kjøp gjerne brukt.

• Kirkens Nødhjelp har ei sms-oppropsteneste der du kan signere ferdige opprop om rettferd i konkrete saker. Med di underskrift kan du vere med og gje beskjed til menneske med makt. Les meir på kirkensnodhjelp.no, eller send DELTA på sms til 2426 og bli med!

⚠ Syntetiske fibre		
✗ Polyester	✗ Spandex	✗ Polypropylen
✗ Nylon	✗ Elastane	✗ Polyuretan/PU/Kunstskind
✗ Akryl	✗ Lycra	✗ Bonded leather
✗ Polyamid	✗ Polypropylen	✗ Gore-tex /Teflon /PTFE
✗ Modakryl	✗ Polyetylen	✗ Polar fleece
✔ Plantefiber		
✔ Bomull	✔ Coir	✔ Viskose
✔ Lin	✔ Spinnova	✔ Tencel
✔ Hamp	✔ Kapok	✔ Lyocell
✔ Jute	✔ Kork	✔ Modal
✔ Piña		✔ Bambus
✔ Ramie		✔ Cupro
✔ Kapok		✔ Veocell
✔ Dyreriket		
✔ Ull		
✔ Merino		
✔ Skinn		
✔ Silke		
✔ Kasmir		
✔ Mohair		
✔ Alpakka		

VELG NATURFIBER: Sjekk vaske-lappen når du kjøper klær, og velg klær laga av naturfibre – som ikkje inneheld mikroplast. (Kjelde: Framtiden i våre hender)

Koker kloden vår over?

SKOGBRANNER I AUSTRALIA: Knusktørr vegetasjon og vind gjør at det er vanskelig å få kontroll over flammene i Australia. Bildet er fra Gaspers Mountain i desember 2019 – der et område på 5000 kvadratkilometer (omtrent en tredjedel av Hordaland) er rammet. (Foto: Meganesial/Creative Commons)

Vi kan ikke forvente at folkerike utviklingsland skal redusere sine utslipp dersom vi, i verdens beste land å bo i, ikke vil gjøre noe med våre utslipp. Men for å klare det må vi endre måten vi lever på.

TEKST: TOR D HANSON

Det skulle et barn til for at allmenheten her hjemme for alvor fikk øynene opp for utfordringene fra global oppvarming. Den svenske skolejenta Greta Thunberg har med sitt initiativ til skolebarns streik for klimaet ettertrykkelig satt problemstillingen på vår dagsorden.

Politikerne har også våknet. Statsministeren brukte store deler av sin nyttårstale til å understreke alvoret med oppvarmingen, og hvor viktig det er at vi i Norge gjør vårt for å stoppe den skremmende utviklingen – som vi akkurat nå ser konsekvensene av over hele det australske fastlandet.

I skrivende stund er 25 mennesker bekreftet omkommet i de voldsomme skogbrannene i Australia. Over 2000 bolighus har brent ned, og rundt 500 millioner dyr er døde. Nå er det ikke noe nytt fenomen med skogbranner i Australia, men den globale oppvarmingen kan være en av årsakene til at de er blitt mer intense og vanskelige å få kontroll over.

KREVER HANDLING NÅ

De forente nasjoner (FN) har satt opp stans av klimaendringene som et av sine 17 mål for en bærekraftig klode. Dette har de gjort fordi det er bred konsensus blant seriøse klimaforskere verden over om at menneskeskapt global oppvarming med påfølgende klimaendring er en alvorlig trussel for livet på jorden.

FNs klimapanel har satt to graders temperaturøkning som grensen for hva naturen kan tåle. To grader er definert i forhold til gjennomsnittstemperaturen i førindustriell tid, det vil si rundt midten av 1800-tallet. Dersom temperaturen stiger mer, kan klimaendringene komme fullstendig ut av kontroll.

Én av konsekvensene kan være en påfølgende irreversibel og rask smelting av landisen på Grønland og i Antarktis, noe som vil resultere i heving av havnivået på flere titalls meter. En kan tenke seg hvilke konsekvenser dette får for alle nasjoner med kystlinje og lavereliggende befolkete områder.

I 2015 var det et klimatoppmøte i Paris hvor politiske ledere fra mange av verdens nasjoner i samråd med forskerne ble enige om å forplikte seg til å gjøre alt de kan for at temperaturen ikke skal stige mer enn to grader, og helst ikke mer enn 1.5 grader.

CO2 SKAPER DRIVHUSEFFEKT

Forskerne forklarer global oppvarming med den såkalte drivhuseffekten. En rekke gasser, som vi mennesker slipper ut i atmosfæren, har den samme virkningen som glasset i et drivhus, og kalles derfor drivhusgasser eller klimagasser.

I et drivhus trenger synlig varmestråling fra solen gjennom glasset, mens den reflekterte usynlige varmestrålingen fra planter og inventar i drivhuset stoppes av glasset. Dermed holder drivhuset på energien fra solen, og temperaturen stiger. I drivhuset kontrollerer gartneren temperaturen ved hjelp av et enkelt ventilasjonsanlegg. For jordkloden eksisterer ikke noe enkelt ventilasjonsanlegg, og temperaturen blir derfor vanskelig å kontrollere når mengden av drivhusgasser øker.

Blant de vanligste drivhusgassene regnes karbondioksid (CO₂), metan (CH₄), vandndamp og lystgass (N₂O). Den viktigste av disse er CO₂. Gjennom klodens geologiske tidsaldre antar forskerne at det har vært en naturlig endring både i atmosfærens innhold av klimagasser og klodens gjennomsnittstemperatur. Men disse endringene har stort sett gått svært langsomt.

TILTAGENDE TEMPERATURSTIGNING

Ved å analysere is fra kjerneprøver tatt i Antarktis har forskerne kunnet danne seg et bilde av endringene i temperatur og innhold av CO₂ i atmosfæren over de siste 800.000 årene. Man har funnet en god korrelasjon mellom temperaturvariasjon og CO₂-innhold i atmosfæren, selv om det ikke er funnet forklaring på alle observasjonene fra målingene.

Temperaturen svinger med en karakteristisk periode på ca. 100.000 år. Disse temperatursvingningene antar man ikke skyldes økt CO₂-innhold i atmosfæren, men har sammenheng med en tilsvarende periodisk endring av jordens bane rundt solen som kan variere mellom tilnærmet sirkelformet til mer elliptisk form.

Man anslår i dag, basert på mange målinger, at gjennomsnittstemperaturen på kloden har økt med vel én grad Celsius siden førindustriell tid. Trenden i temperaturstigningen kan være tiltagende. Flere forskningsmiljøer har påpekt at ni av de ti varmeste årene den tiden det har vært ført statistikk over målt temperatur, har kommet fra år 2005 og senere.

Hvis man ikke gjør noen tiltak, men går for status quo, kan tograders-terskelen være nådd i løpet av 50 til 60 år. Dette er basert på ekstrapolering av en lineær trend beregnet fra årlige målinger i perioden 1989 og fram til 2018.

Noen forskere opererer med det såkalte «karbonbudsjettet». Etter deres analyser kan tograders-terskelen være nådd allerede i løpet av 25 til 30 år. Ved starten av den industrialiserte tidsalder var CO₂-innholdet i atmosfæren ca. 270 ppm (deler per millioner). De siste målingene viser at CO₂-innholdet i atmosfæren nå har passert 400 ppm.

NORGE BLANT VERSTINGENE

Det største bidraget til økt CO₂-innhold i atmosfæren kommer fra forbrenning av fossilt materiale: kull, olje og gass. Per enhet produsert energimengde gir kull størst CO₂-bidrag, mens gass gir ca. halvparten så stort bidrag. Gass er altså mye bedre enn kull skal man først bruke fossilt brensel. Forskjellige andre industriprosesser bidrar også med betydelig CO₂-utslipp. En vesentlig bidragsyter er sementproduksjon.

Også moderne industrialisert jordbruk bidrar til produksjon av drivhusgasser: lystgass (N₂O) og metan (CH₄). Bidragene fra disse tas med i oversikten ved å regne dem om til såkalte CO₂-ekvivalenter.

Det er viktig å få redusert de største bidragsyterne først dersom det skal monne på global basis. Da bør kullkraftverkene i folkerike land som Kina, USA og India elimineres raskt, og erstattes med klimanøytral kraftproduksjon. Tiltak er satt i gang. Men går det raskt nok, og har man fullgode alternativer til kull?

Så tenker vi gjerne at det er disse folkerike landene som er de store «klimaverstingene», og at de må rydde opp i sine egne saker. Men slik kan vi ikke tenke, for dersom vi ser på CO₂-utslipp per innbygger, blir bildet et helt annet. Da er vi her i Norge blant «verstingene» i Europa. Statistikk for 2018 viser at Norge slipper ut 8,3 tonn CO₂ per innbygger per år. Kina slipper ut 7,0 tonn. Gjennomsnittet for EU-landene er 6,7 tonn, mens gjennomsnittet på verdensbasis er 4,8 tonn.

Blant land som vi liker å sammenligne oss med, er det bare USA som er vesentlig verre enn oss. De slipper ut hele 16,6 tonn CO₂ per innbygger per år. Vi kan ikke forvente at folkerike utviklingsland skal redusere sine utslipp dersom vi, i verdens beste land å bo i, ikke vil gjøre noe med våre utslipp. Men for å klare det må vi endre måten vi lever på.

MENNESKENES FORVALTERANSVAR

Som kristne mennesker vet vi at Gud, som har skapt universet, har gitt oss mennesker et forvalteransvar over jorden. Allerede på et av Bibelens første blad slås dette fast: «Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, som mann og kvinne skapte han dem. Gud velsignet dem og sa til dem: 'Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Dere skal råde over fiskene i havet og over fuglene under himmelen og over alle dyr som det kryr av på jorden'» (1. Mos 1, 26-28) I evangeliene blir forvalteransvaret utdypet. Ikke bare er mennesket satt til å forvalte jorden. Kirken – de som tror på Jesus – er satt til å forvalte all Guds nåde og velsignelse som Gud ved Jesus vil øse ut over hvert menneske. Men det er slik at det kreves troskap av en forvalter. Han eller hun må lytte etter, og søke sin herres vilje. Jesus sa: «Hvem er da den tro og kloke forvalteren som herren vil sette over tjenestefolket sitt for å gi dem mat i rett tid? Lykkelig er den tjeneren som herren finner i arbeid med dette når han kommer tilbake!» (Luk 12,42-43).

Levesettet i den vestlige verden, Europa og USA, har tradisjonelt vært basert på den jødisk-kristne kulturarven. Bibelen har gitt retningslinjene for etisk og moralsk adferd både i samfunn og familieliv. Mange vil hevde dette er årsaken til at det er i vår del av verden vi finner den høyeste industrielle utvikling og levestandard – som et resultat av Guds velsignelse.

Jeg skal ikke utdype, men bare nevne at mange av de personer som deltok i utformingen av disse landenes grunnlover for noen hundre år tilbake, var seriøst gudfryktige mennesker som tok sitt gudsforhold på ramme alvor, og som derfor søkte løsningen på store og små utfordringer nettopp i inspirasjonen fra Bibelen.

Tider og kulturer forandrer seg. Den gamle kristelige tankegang at «gudsfrykt med nøysomhet er en stor vinning» har ikke lenger særlig appell. Nå er det realisering av egen personlighet og lykke som opptar oss. Hedonismen har tatt overhånd uten at vi har tenkt så mye over det. Allerede for 50 år siden påpekte den kjente amerikanske teologen og filosofen Francis A. Schaeffer i sin bok «Death in the City» at den vestlige kultur var blitt «etter-kristen». Kristen kultur var blitt en minoritetskultur.

I løpet av de 50 årene som er gått siden da, kan dette inntrykket synes å være blitt enda tydeligere. Kanskje klimatrusselen vil få oss til å stoppe opp et øyeblikk så vi kan tenke gjennom hvordan vi lever, og hva vi kommer til å levere videre til kommende slekter?

Mer informasjon/kilder:

- *Burton Richter: Beyond Smoke and Mirrors - Climate Change and Energy in the 21st Century (Second Edition, Cambridge University Press, 2014)*
- *Nature nr. 399 fra 1999 (om is fra kjerneprøver tatt i Antarktis)*
- energiogklima.no/klimavakten/global-temperatur
- energiogklima.no/klimavakten/utslipp-per-innbygger

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

130 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

f Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

Løiten Lys

Vi flytter til
Åsane Storsenter!
Åpner stor og fin
butikk i løpet
av mars!

www.loiten-lys-bergen.no

DET GODE BUDSKAP:
«Du er elsket av Herren
din Gud / Det er i sannhet
et kjærlighetsbud».
(Illustrasjon: Fra film-
plakaten til Jesus frå
Montreal, regissert av
Denys Arcand i 1989).

Trøst

Når alt er vanskelig
fremover se
Husk alltid på
at Herren er med

Tro, håp og kjærlighet
gir Han deg med
Søk trøst hos Herren
gjennom å be

Han kan forandre
ditt liv
blott en dag
Han viser nåde
bærer ei nag

Gled deg min neste
hjelpen du får
Herren vil trøste
og lege ditt sår

Ta imot Herren
og du blir fri
Livslyst og glede
Han deg vil gi

For du er elsket
av Herren din Gud
Det er i sannhet
et kjærlighetsbud

MARIANNE HÆGGLUND

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en
anledning!

**TOPPE
BLOMSTER**
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

**BERGEN
GRAVFERDSHJELP**

HVORFOR BETALE MER FOR
SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
SEREMONI, SOM
INKLUDERER ALT
DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

**Begravelsesbyrået for
byen og distriktet**

Solstrands
Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRAVFERD

EN FLOTT PARK FÙLL AV SØPPEL:
Det vil ta to-tre år før byens brennerier
har klart å ta hånd om alt søppelet
som ble til under tyfon 19 og
enda en tyfon 13 dager etter.

Kristenarbeid under tyfonens herjinger

«I oktober i fjor ble vi hardt rammet en 64 mil bred tyfon som ødela enda flere hus enn under tsunamien i 2011» skriver Anniken Mori, som er misjonærpastor i den japanske byen Iwaki.

TEKST OG FOTO: ANNIKEN MORI

Jeg er fra Bergen, og ble 70 år i desember, men takker Gud for god helse og en særdeles vital ektemann, Akira (72), som stadig er på farten som tolk og forkynner og leder menigheten vi har fått bygge opp – i tillegg til sosialt arbeid.

Som min mann er jeg teologisk utdannet, og virker som forkynner og sjelesørger i menigheten i tillegg til kontaktskapende arbeid med engelskklasser, kunstutstillinger og omsorg for «psykisk svake».

Vi er utsendinger av Evangelisk Orientmisjon, jeg fra 1973 og Akira fra 1985, et år før vi giftet oss. Han er japaner, men han hadde base i Norge fra 1969 som musikkstudent, og virket senere i Misjon bak Jernteppet. Fortsatt arbeider vi og våre tre barn i Japan.

Tsunamien i 2011

Vi virker i Iwaki by i Fukushima fylke, som ligger 20 mil nord for Tokyo på østkysten av Japan mot Stillehavet og har 345.000 innbyggere. Dette er en av de største byene i Japan i omkrets, gjennomskåret av mange elver og slått sammen av 14 byer og landsbyer.

Under tsunamien i 2011 opplevde vi plutselig å bli et uland som ikke fikk vareforsyninger. Vi ligger bare 45 km syd fra de kjernefysiske kraftverkene som eksploderte på grunn av mega-

jordskjelvet 11. mars og tsunamien som fulgte. Folk rømte byen av frykt for stråling og fordi de ikke hadde vann i kranene.

Vi hadde akkurat kjøpt et treetasjes bygg i Iwakis sentrum, et tidligere vertshus med bingo- og sjekkested i 1. etasje. Forunderlig nok ble vannkranene ikke tomme her og vi kunne ta imot noen flyktninger og etterhvert mange frivillige hjelpere.

Mens vanlige folk stanset ved bygrensen vår, kom de kristne vennene våre daglig med all slags varer og bidro til å få levert dem til flyktninger. Førsteetasjen vår ble frimarked hvor sultne kunne komme og få det de trengte. Vi takker Gud for

Mens de fleste hus ikke hadde vann i kranene, rant det både kaldt og varmt vann i kirken. Vi kunne sette opp en plakate på veggene at «her er det vann».

hvordan Han la alt dette til rette etter at det lille kirkebygget vi hadde i utkanten av byen brant ned året før.

Gjennom 2011 hadde vi 50 frivillige i snitt per dag som lå i sine soveposer i 2. og 3. etasje og deltok i arbeidet med å mate og velsigne de rammede på ulike måter. Det viste seg etterhvert at strålingen her ikke var så ille, og samfunnet kom i gang igjen i mai. Men masse ryddearbeid trengtes. Om

MISJONÆRPASTORER I JAPAN: Anniken og Akira Mori er utsendinger av Evangelisk Orientmisjon, hun fra 1973 og Akira fra 1985.

sommeren kom våre to sønner fra Norge og USA og gledet seg over å hjelpe til. Vår datter ble ferdig med videregående i Tokyo den våren og deltok også.

Enda går det gode rykter i byen om vår menighet på grunn av dette hjelpearbeidet, og ekstra mange ble døpt i årene etterpå. En lærer ved et framstående buddhist-universitet besøkte oss med noen av sine studenter for å intervju Akira og finne ut hvorfor så mange kristne var på banen under katastrofen, mens buddhistene var passive. Læreren kom gjentatte ganger, og ba Akira om å skrive en rapport om arbeidet i et buddhistisk blad.

I 2012 ble bygget vårt innviet med kirkerom pluss kafe og kristen bokhandel i første etasje. Kaféen drives i dag av vår datter på 27 år. Når dette skrives er det «åpen mikrofon» der for byens amatørmusikere.

Oversvømmelser i 2019

I oktober i fjor ble vi hardt rammet av tyfon nr. 19 (den 19. av tyfoner som oppstod syd i Stillehavet og kom mot Øst-Asia i løpet av året). Den var 64 mil bred og ødela enda flere hus enn under tsunamien i 2011.

13 fylker ble rammet. I vår by ble 100.000 biler ødelagt. En av dem var vår egen da Akira tok en tur ned til kirken for noen forberedelser til søndagens gudstjeneste fra den solide åsen vi har vårt private hjem på 1.8 km fra kirken. Det var 12. oktober. Da han skulle kjøre hjem kl. 00.30 om natten, hadde elven vi må krysse på veien svømt over. Broen vi pleier å kjøre over var dekket av vann.

Akira fant det mulig å kjøre over nabobroen, men den brede veien på den andre siden var blitt en elv. Bilen sank ned i et søkk og der ble den stående. Han prøvde å skyve den framover med vann til hoftene, men ga opp da han

kjente kraften i vannstrømmen. Så gikk han hjem mens det surklet i sko og klær og takket Gud at han ikke ble andpusten oppover bakkene. Bilen var 23 år gammel, nå har han fått en som bare er 13!

Vår nygifte sønn og hans kone overnattet heldigvis hos oss den natten, for de fikk 80 cm høyt vann fra en elv inn i huset de leide. Nå bor de hos oss mens huset repareres for vannskadene. Vi takker Gud for at Han bevarte dem og babyen i mors liv.

Det rare bygget vårt ble igjen til velsignelse for de mange. Mens de fleste hus ikke hadde vann i kranene, rant det både kaldt og varmt vann i kirken. Vi kunne sette opp en plakate på veggen at «her er det vann», og folk vi ikke kjente, kom og brukte dusjer og bad og vaskemaskin. Flere overnattet også. Vi har også fått mange gaver fra Norge, og kunne derfor støtte to menigheter som fikk ødelagt sine 1. etasjer. Den ene fikk halvannen meter høyt vann inn.

Det vil ta to-tre år før byens brennerier har klart å ta hånd om alt søppelet som ble til under tyfon 19 og enda en tyfon 13 dager etter. I første omgang ble alt ødelagt husinventar stuert sammen i parker for å rengjøre hus for elvevannsgjørme. I desember ble skrotet flyttet til utkanten av byen nær brenneriene.

Japan og religion

Innbyggertallet i Japan er nå 125 millioner. De fleste her regner seg som shintoister eller buddhister. Shintoismen er egentlig en enkel naturtilbedelse, og man snakker om åtte millioner (!) guder. Sagnet sier at solgudinnens sønn skapte de japanske øyer med sine tårer og at den japanske keiser nedstammer fra denne. I oktober fikk vi en ny keiser og mange religiøse seremonier stadfestet ham og hans hustru som keiserpar, og en ny tidsregning med nytt navn startet.

De fleste shintoistene regner seg også for buddhister. Her er det i hvert fall seks ulike retninger, men de fleste japanere er bundet til japansk buddhisme på grunn av dens oppblanding

HER ER KIRKEDØRENE ALLTID ÅPNE: Da tyfonen herjet i oktober i fjor, kom folk de ikke kjente og brukte dusjer og bad og vaskemaskin. Flere overnattet også.

TÅLTE TYFONEN: Ville kosmos-blomster hjemme i ekteparets hage.

med forfedre-dyrkelse. Eldste sønn har gjerne forfedrealter i sitt hjem, der det settes fram ris og vann hver dag til avdøde foreldre og besteforeldre, og man snakker til sine avdøde der.

Buddhist-prestene tar seg særlig av begravelser. Ved nyttår besøker mange japanere shinto-templer og ber om hell og lykke for det nye året. Velsignelser av barn ved 3,5 og 7 års alder og vielser har også vært vanlig ved shinto-templer.

Hvis vi skal telle dem som er faste kirkegjengere i Japan, blir antall kristne bare vel 0.3 prosent. Forøvrig viser undersøkelser gjort over flere år (i samarbeid med Campus Crusade for Christ) at fire prosent av befolkningen og syv prosent av unge studenter regner seg som kristne. 60 prosent av studenter sier at de vil velge kristendommen hvis de ble nødt til å velge en religion.

I de siste 20 årene har flertallet av unge par valgt kristen vielse, gjerne 70 prosent. I storbyene vokser det fram en del store menigheter som blir godt besøkt av unge mennesker og lovsanger født av japanere øker. Det er et godt tegn. Før sang man mest sanger oversatt fra Vestens salmeskatt.

Vi hadde som vanlig lovsangs- og takkemøte nyttårsaften kl. 11.15. Det var forfriskende å høre en ny møtegjenger, fru Furukawa, takke Gud for at hun hadde lært Jesus å kjenne gjennom prøvelsen i oktober. Vi har fått gå «gjennom ild og vann» som misjonærer, men hele veien har Gud vært med og hjulpet oss til å hjelpe, og gjøre det lille vi kan.

– Vi unge kan forandre verden

Ungdommene var lei av å vasse i plast, og har tatt for seg både besteforeldre og foreldre. Nå har mange fått øynene opp for det lokale klimaprojektet.

TEKST: ANETTE TORJUSEN FOTO: HÅVARD BJELLAND

Vi er i Shashamane i Etiopia, noen timer sør for Addis Abeba. Der holder Kirkens Nødhjelps partner Tamra til. De startet opp som en ungdomsorganisasjon for 15 år siden, og har nå vokst seg til å drive med alt fra seksualundervisning til svangerskapskontroll og helsestasjoner.

Men nå ville ungdommene gjøre noe for jordkloden og klima. Det satte i gang et prøveprosjekt der ungdommene plukker plast i nærmiljøet, fyller plasten med jord og planter grønnsaker i dem. Det vil si at en vanlig flaske klippes til potter.

– Dette er for å øke bevisstheten til foreldre og besteforeldre, og det har det gjort, sier Asalifew Kebede Mengesha, som er ansvarlig for pilotprosjektet og ungdommene.

Han forteller at Etiopia ikke har noen returordninger for plastflasker eller noen bevissthet rundt plast, slik at det bare kastes på gata.

En av dem som er ivrige på prosjektet, er 17 år gamle Kalkidan Gebiremedhn. Hun henter plast, rydder i området og hjelper til med planting og opplæring.

– Folk tror plast er vanlig søppel og hiver det fra seg over alt. Men vi tror at vi sammen kan endre disse holdningene. Jeg ser det allerede, sier hun.

– Så vi må også endre holdninger. Vi ser allerede nå at foreldre og besteforeldre har blitt mer bevisste der vi har jobber med plastprosjektet vårt.

Kirkens Nødhjelps fasteaksjon gjennomføres i år 29.-31. mars. Dette er Norges nest største bøsseaksjon, og engasjerer over 40.000 bøssebærere i hele Norge. I 2019 samlet aksjonen inn over 32 millioner kroner til Kirkens Nødhjelps arbeid. Mer informasjon: fasteaksjonen.no

PLANTER GRØNNSAKER I PLASTAVFALL: – Jeg oppfordrer alle unge til å jobbe sammen for en renere verden. Vi ser at plastprosjektet allerede har startet en forandring, sier Asalifew Kebede Mengesha.

DRAUMKVEDET PÅ TRETTANDAGEN:

Lajla Storli syng den noko gamalmodige teksten med klår diksjon, utan at eg heilt klarar å leva meg inn i det tekstlege. Det er meir stemninga, måten dei tre musikarane vev seg inn og ut av den repeterande songen, gjev plass til kvarandre og let diktet pusta.

«En attegloyme fra længst henfarne dager»

Orda over tilhører folkloristen Moltke Moe, som skreiv dei om sitt fyrste møte med Draumkvedet – som nok ein gong blei framført i Storetveit kyrkjelyd på trettandags jul.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Draumkvedet er Noregs einaste såkalla visjonsdikt; forteljingar om ferder til den andre sida, og er slik i slekt både med «Den guddommelege komedien» av Dante Alighieri (1265-1321), det irske Tundals visjon (1349) og det islandske Sólárljóð (Solsongen) frå 1200-talet.

Diktet fortel om Olav Åsteson, som la seg ned på julekvelden og fall i djup søvn. Trettandags jul vaknar han medan folk er på veg til kyrkja. Medan han sov, har han sett livet etter døden, korleis synder vert straffa, og fått ein glimt av Himmelriket. Olav rir difor til kyrkja for å fortelja om det han har sett.

Ein veit ikkje kven som har skrive Draumkvedet eller når det blei til, men innhaldet tyder på at det må ha oppstått før reformasjonen kom til Noreg (1537). Sidan har det overlevd via ein muntleg kvedartradisjon i Telemark, heilt fram til brotstykket blei nedteikna av ivrige folkeminnegranskarar – blant andre Jørgen Moe.

«EN SUNKEN TID»

Ein av sønene hans, Ingebret Moltke Moe (1859-1913), var Nordens første professor i folkloristikk, og tok på seg oppgåva med å setja saman ei samanhengande utgåve av Draumkvedet. Han skriv sjølv om sitt første møte med det mektige visjonsdiktet – i «*en fattig husmandsstue høyt oppe i en avdal*», der ei gamal kvinne sat ved grua og sang.

«Det var som jeg så ind gjennom torv og sten til en sunken tid, en tid med oprindelig og dimensioner av vidunderlig enkelhet. Men så fjern, så fjern. Den gamle sat for mig som en attegloyme fra længst henfarne dager».

Slik kjennes det også i vår tid, og difor passar det bra at årets kvedar, Lajla Storli frå Kvalvik i Hardanger, startar framføringa i Storetveit kyrkje med å lesa opp Moes poetiske ord. Då har me allereie blitt sett i den rette stemninga gjennom tre gamle musikkstykket, framført av Steinar Ofsdal på fløyte og Espen Wensaas på det bouzouki-liknande strengeinstrumentet *cittern*.

Ofsdal opnar med sjøfløyte-slåtten «Huldra spelar inni fjellet» etter Torbjørg Fykerud, deretter får me to duettar mellom dei to musikarane: «Lamento di Tristano» (ein italiensk melodi frå 1200-talet) og den noko meir kjende «Quand je bois du vin clair» (ein såkalla fransk «tourdion» frå renessansen) – den fyrste melankolsk og nedstemd, den andre lys og dansande. Slik har dei allereie gjeve oss ei fin ramme å setja Draumkvedet inn i; dette er musikk og ord som vekslar mellom lys og mørke, godt og vondt, glede og sorg.

«SÅLE-MIKKJEL BLES I LUREN»

For Olav Åsteson har som nevnt vore på ei draumereise inn i Dødsriket, der han har sett alle sider av jordelivet, samt korleis gjerningane våre på denne sida blir løna når «*tunga talar, og sanning svarar på domedag*». Den nesten fullsatta kyrkja blir

dregen med i diktet nesten frå fyrste stund, i og med at publikum blir oppmoda til å syngja med på refrenga – ja, det er nesten så veggen mot fortida blir løfta vekk, medan dei tre folkemusikarane tek oss med tilbake til tida då diktet blei til.

Lajla Storli syng den noko gamalmødige teksten med klår diksjon, utan at eg heilt klarar å leva meg inn i det tekstleige. Det er meir stemninga, måten dei tre musikarane vev seg inn og ut av den repeterande songen, gjev plass til kvarandre og let diktet pusta.

Slik får me både klagande fløytespel og djupe celloonar frå Ofsdal og lyriske strengparti frå Wensaas – som mot slutten byter frå cittern til mandolin. Innimellom syng Storli utan musikalsk følgje, klårt og skinande, nokon gongar i duett med Ofsdals mørke tenor.

Så skiftar diktet både i kraft og intensitet, det er som om det byggjer seg opp mot eit klimaks. Ofsdal bles i eit bukkehorn – medan Storli kvedar at «*sankte såle-Mikkjel, han blæs i luren lange*». Og såle-Mikkjel, det er erkeengelen Mikael, som på domens dag skal vege sjelene på vekta si.

Ofsdal legg bogen på celloen og gjev oss nokre alvorstunge droneonar. «*Tunga talar, å sanning svarar på domedag*» syng dei saman, før Storli avsluttar med ei dobbeltbotna oppmoding til oss alle: «*Statt upp Olav Åsteson, du som heve sovi so lengje*». For draumeverda; liknar ikkje den litt på det vakne livet?

DOMMEN OVER OSS SJØLVE

– Det er mange ting du kan dra inn på innhaldet i Draumkvedet også i vår tid, seier Lajla Storli til Menighetsbladet etter konserten, og etter at dei tre musikarane har fått både ståande applaus og blomar.

– Diktet handlar mykje om gode og vonde gjerningar. Dette òg kan stå som bilete på at me dømer oss sjølve hardt. Me held jo reine dommedag over oss sjølv når me seier at me synest at me ikkje er flinke eller gode nok.

– *Me snakkar oss sjølv ned?*

– Ja, så kanskje me kan bruke Draumkvedet som ein lede-tråd til å vere litt snillare med oss sjølv.

– *Eg likte at dåke gjorde det dramatisk på slutten – med desse langstrakte cellotonane, seier eg.*

– Ja, eg måtte lage litt helvete, smiler Steinar Ofsdal, som seier seg særns nøgd med publikum.

– Berre det at dei tok denne ikkje-metriske takten – at det eigentleg er ein snakkerytme i songen – dei var så med på det, seier han, med henvising til allsongen på refrenga.

OPPHAV I MUNTLEG TRADISJON

Ofsdal forklarar at kveding er ei muntleg forteljarform, der melodien forandrar seg etter som teksten er lang eller kort – og at det eigentleg ikkje er nokon fast takt. Slikt er ikkje lett å nedteikna i noteskrift, og det er her den muntlege tradisjonen med overlevering frå slektsledd til slektsledd kjem inn som ein viktig kulturberar.

– *Du snakka litt om dette i innleiinga til konserten, då du sa at du hadde lært den gamle sjøfløyte-slåtten direkte frå Torbjørg Fykerud, som var fødd i 1828?*

Fakta

Draumkvedet i Storetveit

PRAKTUTGÅVE FRÅ SAMLAGET:
Moltke Moes restituerte versjon av Draumkvedet – saman med nokre av Gerhard Munthes illustrasjonar frå utgåva som kom i 1904 – blei nytutgjeven av Samlaget forlag i 1993.

Draumkvedet-tradisjonen i Storetveit kyrkje byrja fredag 13. februar 1998 – der Sondre Bratland framførte utdrag frå visjonsdiktet på ein konsert med religiøse folketonar ved Iver Kleive (orgel) og Kjersti Wiik (song). Kvart år sidan har Draumkvedet vorte framført i Storetveit kyrkjelyd på trettandags

jul (6. januar) – fram til 2017 i Fantoft stavkyrkje, sidan i Storetveit kyrkje. Brynhild Utne har vore primus motor sidan byrjinga, men gav frå seg stafettspinnen til kantor Jostein Aarvik i 2018. Kvedarar og musikarar har vore:

- 1999: Magne Skrede (musikklærer frå Nordfjord/Bergen)
- 2000: Ellen Bojer Nordstoga (lærer/fylkesmusikar frå Vinje)
- 2001: Dagne Groven Myhren (professor ved Universitetet i Oslo)
- 2002: Øyonn Groven Myhren (frå Oslo)
- 2003: Halvor Håkanes (frå Tinn i Telemark/Nesodden)
- 2004: Ingwill Marit Buen Garnås (frå Venabygd i Telemark)
- 2005: Berit Opheim (frå Voss)
- 2006: Åsmund Nordstoga (frå Vinje/Oslo)
- 2007: Linda Røyseth (frå Meland)
- 2008: Jon Svartdal og Sara Telnes Fjågesund (frå Bø og Seljord), med Torgeir Straand på fele (frå Telemark)
- 2009: Olav Sem (frå Heddal)
- 2010: Kim Andre Rysstad (frå Setesdal/Voss)
- 2011: Ingebjørg Harman Bratland (frå Vinje i Telemark)
- 2012: Asne Sunniva Søreide (frå Tysnes/Bergen)
- 2013: Bjørn Sigurd Glorvigen (frå Dovre/Oslo)
- 2014: Unni Løvlid (frå Nordfjord)
- 2015: Ingebjørg Lognvik Reinholdt (frå Seljord)
- 2016: Stein Versto (frå Vinje i Telemark)
- 2017: Knut Erik Jordstøyl (frå Vinje i Telemark) saman med Torgeir Straand på fele (frå Bø i Telemark)
- 2018: Sigrid Moldestad (frå Nordfjord/Bergen). Akkompagnerte seg sjølv på fele
- 2019: Berit Opheim saman med Per Jørgensen (trompet) og Sigbjørn Apeland (orgel)
- 2020: Lajla Storli saman med Steinar Ofsdal (fløyter og cello) og Steinar Wensaas (cittern og mandolin)

– Den melodien har nok gått gjennom nokre ledd sidan ho levde, ja, og blitt litt forandra for kvar gong – men antakeleg ikkje så mykje, seier han.

– No skal ein gjerne finne fram til sitt eige uttrykk, men det betyr ikkje at ein skal gjere noko heilt annleis. Knut Buen seier at ein først skal ape, så skape; at ein faktisk kopierer læremeisteren sin – og så blir det annleis uansett.

– Det er fint at folkemusikken har ei slik autentisk kjensle, legg Storli til.

GAMALT DIKT MED AKTUELL BODSKAP: – Kanskje me kan bruke Draumkvedet som ein lede-tråd til å vere litt snillare med oss sjølv, seier Lajla Storli, som framførte det gamle visjonsdiktet saman med Steinar Ofsdal (til venstre) og Espen Wensaas (til høgre).

MUSIKK MED KANTAR

– Eg synest også at det er folkemusikarar som skal halde på med renessansemusikk og middelaldermusikk, seier Ofsdal.

– Dette har liksom vore dei klassiske musikaranes domene, men dei spelar den jo berre som romantisk musikk, medan me framfører den med autentisitet. Eg brukar ikkje ord som rett eller gale, men kanskje folkemusikarane får betre fram korleis den var opphavleg.

– At det ikkje treng å vere så straumlinjeforma og pent, liksom?

– Jau, det synest eg at det skal vere. Det skal vere ordentleg spela.

– Men er det ikkje slik at musikken mistar noko om du ikkje får litt kantar og feilskjær?

– Du må kjenna at det er eit menneske som spelar, men det gjer ein som oftast, seier Storli.

– Eg hadde ein del rufs i dag som eg var misnøgd med, men så tenkte eg at ok, det gjer ingenting, medgjev Ofsdal.

– Det var veldig kult, eg synest rufs er kult, seier Storli.

– Noko rufs er kult, men ikkje alt, seier Ofsdal.

– Ja, alt har ein balanse, seier Storli.

NÅR FØTENE SPELAR MED

– Det er også noko med at dei ulike sjangrane har ulike måtar å tilnærma seg stoffet på, seier Espen Wensaas.

– Folkemusikarar har dansespeleinga. Den nærleiken ein då får til publikum er annleis enn den dei klassiske musikarane får.

– Ja, for mykje av renessansemusikken var vel laga for dans?

– Ja, og det var jo dansar det me spela i innleiinga i dag.

– Dans er kjempeviktig; det er ein del av alt, filosoferar Storli.

– Slik som i «Tre nøtter til Askepott», der dei spelar opp til dans med den same melodien, på nytt og på nytt?

– Ja, du-du-du-dududu (syng ho). Den kan eg utanboks, for den har eg høyrte mykje på.

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg? Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Kirken kartlegger LHBT-utfordringer

Kirken gjennomfører nå en større arbeidslivsundersøkelse om utfordringer på arbeidsplassen for kirkelig ansatte med LHBT-identitet.

TEKST: KIRKEN.NO

VIKTIG KARTLEGGING: – Jeg oppfordrer alle ansatte til å svare på spørreundersøkelsen når den sendes ut, sier Arne Grønningsæter, her sammen med Eleanor Brenna. (Foto: Heidi Olsen/Kirkerådet)

– Vi mangler ikke bare kunnskap om arbeidsforholdene blant LHBT-personer i Den norske kirke. Vi har også lite kjennskap til holdninger til LHBT blant ansatte i Den norske kirke generelt, sier Eleanor Brenna, som leder Kirkerådets LHBT-utvalg.

– Jeg er veldig glad for at denne undersøkelsen nå skal gjennomføres. Dette vil gi oss viktig kunnskap om hvordan det er å være kirkelig medarbeider med LHBT-identitet. Ikke minst er det viktig for oss som arbeids-

giver å ha slik kunnskap. Kirken skal være et trygt og inkluderende arbeidssted – for alle, sier lederen i Kirkerådet, Kristin Gunleiksrud Raaum.

Undersøkelsen vil spørre om erfaringer fra rekrutteringsprosesser, samarbeid mellom ulike grupper ansatte (og frivillige), opplevd diskriminering knyttet til legning, kultur for uenighet og endringer etter Kirkemøtets vedtak om vigselsturgi i 2017.

Undersøkelsen omfatter alle ansatte i Den norske kirke, både i de kirkelige fellesrådene, bispedømmene og Kirkerådet. Den vil bestå av en kvalitativ del med dybdeintervju blant et utvalg ansatte, samt masseundersøkelse blant alle ansatte. Undersøkelsen skal etter planen sendes ut i månedsskiftet januar/februar 2020.

Kirkerådets LHBT-utvalg ble nedsatt på Kirkerådets møte i september 2018. Utvalget har en toårig funksjonsperiode og skal jobbe ut 2020. Medlemmer i utvalget er Eleanor Brenna (leder), Alex R. Døsvik, Kai Steffen Østensen, Jan Otto Myrseth, Halvor Moxnes, Kristine Sandmæl og Linn Maria Kierulf.

Som en del av mandatet skal det gjennomføres en arbeidslivsundersøkelse. Det er Fafo i samarbeid med Kifo som står som ansvarlig for gjennomføringen med prosjektledelse fra Fafo. Prosjektleder er Arne Grønningsæter.

Bibeldagen i Bergen

Tradisjonen tro inviteres det til økumenisk samling i Nygård kirke for Bergen og omland på bibelsøndagen 9. februar.

Årets prosjekt er bibler til Kina, og vi får i den anledning besøk av Kua Wee Seng, som er leder for bibelarbeidet i Kina for De forente Bibelselskaper, sammen med leder for Det norske bibelselskaps bibelmisjon Bernt G. Olsen.

Det kommer også andre gjester med kjennskap til Kina.

Nygård kirke, søndag 9. februar kl. 18.00

LEDER BIBELARBEIDET I KINA: Kua Wee Seng fra Singapore er styremedlem i Amity Press, som eier det store bibeltrykkeriet i Nanjing, og er leder for bibelarbeidet i Kina i regi av De forente Bibelselskaper.

En annonse i menighetsbladet når de fleste husstander i Osterøy, Biskopshavn og bydelene Åsane og Arna.

For annonsering - kontakt Torill Hatlebrekke Husebø på

M: 99550787
epost: thh@bkkfiber.no

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri

Lakkeringsverksted

Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Advokatfirmaet

Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver

Barnerett

Familierett

– sambo/ekteskap

Samlivsbrudd

Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00

advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Rolf's Matbu og Selskapsservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 29 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

JC INTERIØR

Besøk en av Norges største shop in shop

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg

Tlf. 55 53 98 40

www.jcinterior.no

LENE BJERRE DESIGN

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvegjengen (4-åringene)
- › Førskolegruppe
- › Formingsaktiviteter
- › Leker og materiell
- › Lekerom og gymrom
- › Snekkerbod

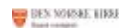
Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Karneval og julefest
- › Turdager/utflukter
- › Åpne familiedager
- › Internasjonal dag
- › Babymassasjekurs

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og

Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471.

Hjertelig velkommen!

www.aasanemenighet.no

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvise av barn i Norge opplever at det knyter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send VIPPS til 13130 (valgfritt beløp)

Send SMS "BK VENN" til 2210 (kr. 100)

Ein grunnmur for livet

Eg føler meg heldig som har fått vakse opp i ein heim som har lært meg opp i å setja Gud som leiar i livet, og Jesus som frelsar.

AV HILDE RANNESTAD

Trua mi blir ein grunnmur som eg kan byggja livet mitt på. Det vil stå fast uansett kva eg tenkjer, tvilar, undrar og føler. Ho vil liggja der i botn og stå fast, for mine dagar svingar opp og ned. Nokre dagar er livet enkelt og Gud følest nær, andre dagar er livet vanskeleg og Gud følest veldig fjern. Då er det viktig at det ikkje er mine følelsar som bestemmer kven Gud er.

Det å tru er ikkje å prestera og oppfylle ulike krav. Eg kan få kvila i det som Jesus gjorde. Det å tru er å stola på Bibelen og stola på Gud. Det å kunna snakka med Gud gjennom bønn og lesa i Bibelen. Fortelja om det som er vanskeleg og få takka for alt det gode eg har fått. Det gjeld alt frå store ting, som alvorleg sjukdom, til små bekymringar om kvar eg har lagt bilnøklane. Eg veit at Han alltid lyttar.

Gud vil så gjerne vera saman med meg, han elsker meg så høgt at han sende sin eigen son til jorda, født i ein stall. Jesus måtte gå gjennom mykje smerte her for å ta på seg mi skuld, og til

slutt døy, men i Bibelen står det at han stod opp att etter tre dagar. Dette gjorde han for at eg kan få ha eit val om å koma saman med Gud igjen i himmelen. Alt eg treng, er å tru på vår Gud og Jesus, som min frelsar. Eg har valt å tru.

«For så elska Gud verda at han gav Son sin, den einborne, så kvar den som trur på han, ikkje skal gå fortapt, men ha evig liv.» (Joh. 3, 16)

Hilde Rannestad (foto: Privat)

Juleevangeliet 2019-filmen sett 400.000 ganger

– Vi ønsket å formidle juleevangeliet så enkelt som mulig, fortalt av folk, sier kirkerådsleder Kristin Gunleiksrud Raaum.

TEKST OG FOTO: KIRKEN.NO

– Juleevangeliet er kalt verdens vakreste tekst. Den forteller om at Gud ble menneske, midt blant helt vanlige folk. Dette er en tekst mange har et godt og sterkt forhold til, sier hun.

I filmen, som ble lansert i midten av desember, blir juleevangeliet lest av mennesker som på ulikt vis var aktuelle i 2019. De to smilende seksåringene startet i første klasse, Olav Thon giftet seg i høy alder, noen har gitt ut bok, andre har vært godt synlige i politikken, og en kjent idrettsutøver fikk livet snudd opp ned på grunn av kreftsykdom.

– Å høre og se en så kjent tekst lest av mennesker man vanligvis ser i en annen kontekst, har opplagt gitt ny dybde. I løpet av to uker, fram til nyttår, ble filmen sett mer enn 400.000 ganger i sosiale medier. Mange har kommentert at de er rørt, glade og at de har valgt å se den flere ganger, forteller Gunleiksrud Raaum.

FRA FOLKET TIL FOLKET: – Engelen sier at han kommer med en glede som er for hele folket, og da syntes vi det var fint at det var folk som leste evangeliet, sier Kristin Gunleiksrud Raaum, leder i Kirkerådet.

Filmen kan sees på Den norske kirkes nasjonale Facebook-side ([facebook.com/watch/dennorskekirke](https://www.facebook.com/watch/dennorskekirke)). Totalt har det vært 25.800 reaksjoner, kommentarer og delinger av filmen. Bare noen titalls kommentarer har vært negative.

Å høyra til

AV KRISTIN HJERTAKER, SOKNEPREST I ARNA

Alle treng vi å høyra til; i ein familie, vennegjeng, nabolag, skuleklasse, på ein arbeidsplass, på eit lag. Og mange av oss treng også å høyra til i ein kyrkjelyd eller ei forsamling.

Å høyra til inneber å bli rekna med. Eg har ein funksjon, ei oppgåve, ein plass som er min plass. Og om eg ikkje dukkar opp, merkast det. Forhåpentlegvis.

Men vi menneske er veldig ulike og har ulike behov. Somme treng mykje av det sosiale, andre berre litt av og til. Somme treng å vera etterspurt og å få oppgåver heile tida, andre synest det er fint å berre *vera*; få sitja åleine.

Eit raust og godt fellesskap gir rom for at menneske er forskjellige. Mangfald, både i uttrykksform og meiningar, kan vere ein stor ressurs. Dette erfarer både organisasjonar og bedrifter som jobbar med dette.

Men nokre gonger snakkar eller syng vi forbi kvarandre. Måten vi uttrykkjer oss på om trua eller livet blir så forskjellig at vi misser det vi har felles av syne. Eller nokon blir så oppteken av å «vinna» ein diskusjon eller ein arena, at ein gløymer omsynet til den andre. Då kan det enda i uro eller konflikt, der kanskje den eine parten ikkje lenger føler at han høyre til i fellesskapet lenger.

Som sokneprest i Arna er mitt største ønske at alle som ønskjer det kan kjenna seg heime i kyrkja. På tvers av og trass i forskjellar, og anten ein kjem ofte eller sjeldan til kyrkje. At du, når du køyrer eller går forbi, kan sei inni deg eller høgt: Der er mi kyrkje! Der er eg døypt, og der høyre eg til. Der er det plass til meg, slik eg er. Der kan eg møta Gud, slik eg er – og bli sett og tålt av dei andre, slik eg er.

SLEKTERS GANG

Døpte:

ARNA SOKN

27.10.2019 EMIL POLMITH BRATLAND
 27.10.2019 LEA GULLAKSEN
 27.10.2019 DAGNY GUNNARSKOG JUSTAD
 27.10.2019 ADA KVANT KILVIK
 27.10.2019 MIKKEL SKJOLDAL
 27.10.2019 OLE MAGNUS SLEIPNES
 03.11.2019 MADELEN SÆLE HAUGE
 10.11.2019 IDA BOGE
 10.11.2019 MATHIAS CLAUSSEN
 10.11.2019 EMMMA TANGERUD HAVRE
 10.11.2019 CASPIAN NAPOLEON HELLA MONSEN
 10.11.2019 ASTA REIGSTAD TVEIT
 16.11.2019 OSKAR STEINSETH BIRKELAND
 08.12.2019 OLIVER NORDÅS
 08.12.2019 WILLIAM VEIVÅG RASMUSSEN
 15.12.2019 HÅKON SYSLAK HEGGELUND

YTRE ARNA SOKN

27.10.2019 MELINE SØGNESAND KVAMSDAL (SALHUS)
 16.11.2019 OSKAR STEINSET BIRKELAND
 17.11.2019 JOAKIM RØYSETH ULEVIK
 22.12.2019 HENRY ANGELTVEIT ZERAFA
 05.01.2020 BENJAMIN AKSE KENEFE
 05.01.2020 DAVID AKSE KENEFE
 05.01.2020 LEO EMILIAN KVALSVIK
 05.01.2020 ÅSMUND HUSDAL

Døde:

ARNA SOKN

Gravferd:

01.11.2019 BJØRN HENRIK HELGESEN
 08.11.2019 ERIK GUSTAVSEN
 12.11.2019 MAGNUS OLAV BRURÅS
 22.11.2019 NELLY BIRKELID
 03.12.2019 MARTA STANA
 06.12.2019 TORE ROALD LEISTAD
 12.12.2019 BRYNJULV HJARTHOLM
 13.12.2019 IVAR SUNDE
 19.12.2019 KRISTIAN MUGAAS KLUNGRESETH
 19.12.2019 KIRSTEN RÅDMANNSØY
 03.01.2020 MÅLFRID JOHANNA SELLEVOLL EKANGER
 07.01.2020 SVEIN OLAV HEGGERTVEIT
 10.01.2020 GUNVALD ANDREAS BØE

YTRE ARNA SOKN

29.10.2019 ASLAUG KONSTANSE BRUNSVIK JOHANSEN
 15.11.2019 KAREN REVHEIM
 29.11.2019 MARGIT SKAAR
 07.01.2020 HULDA GRINDE

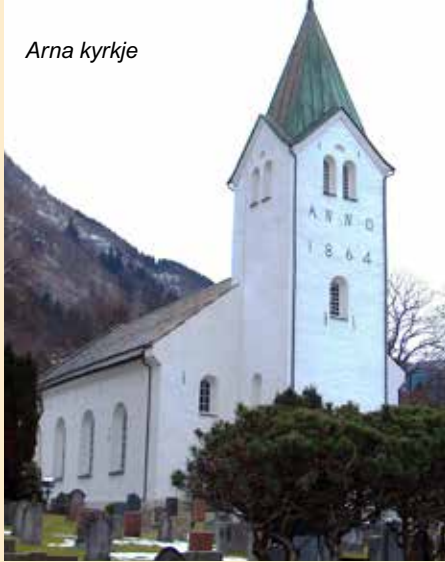
Temaserie i Ytre Arna våren 2020

Ten den sanne Gud; vent Son hans frå himmelen
 (1. Tessalonikarbrev).

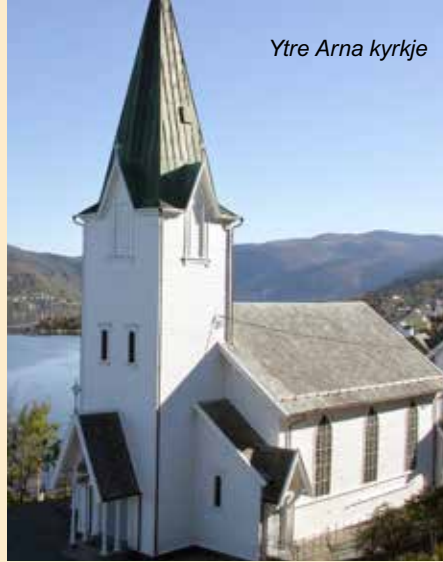
- Sondag 9. februar kl. 11.00: Haugland bedehus. De fekk overlevert Guds ord - 1 Tess 2,1-14. Ole Corneliussen.
- Sondag 15. mars kl. 11.00: Ytre Arna kyrkje. Gjer framsteg - 1 Tess 4,1-12. Ingvar Fløysvik.

- Onsdag 22. april kl. 19.00: Ytre Arna bedehus. Når erkeengelen lyfter si røyst - 1 Tess 4,13-5,11. Reidun Skurtveit.
- Sondag 24. mai kl. 11.00: Ytre Arna bedehus. Så de kan vera ulastelege når Herren kjem - 1 Tess 5,12-28. Odd Sverre Hove.

Arna kyrkje

Ytre Arna kyrkje

Velkommen til kyrkje

02.02.2020

6. søndag i openberringstida - Mark 2,1-12
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Dåp, nattverd. Takkoffer til Hvite bånd, Bjørgvin.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Bibeldagsgudsteneste (tekst: Luk 8,4-15) – saman med bedehusa. Trond Wathne. Arna og Ytre Arna kyrkjekor. Takkoffer til Bibelselskapet. Sundagsskule.

09.02.2020

Såmannssundagen - Luk 8,4-15
Arna kyrkje kl. 11.00: Felles bibeldagsgudsteneste. Steinar Opheim, Ingvar Fløysvik + pastorar. Nattverd. Takkoffer til Bibelselskapet. Sundagsskule.

16.02.2020

Kristi forklaringsdag - Matt 17,1-9
Arna kyrkje kl. 11.00: Karnevalsgudsteneste for små og store. Kristin Hjertaker. Dåp, nattverd. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Familiegudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp. Ytre Arna barnevokal. Takkoffer til misjonsprosjektet China Lutheran Seminary.

19.02.2020

Onsdag e. Kristi forklaringsdag
Arna kyrkje kl. 19.00: Klubbgodsteneste. Kristin Hjertaker.

23.02.2020

Fastelavnssundag - Joh 17,20-26
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Dåp, nattverd. Takkoffer til Kirkens SOS i Norge, Bjørgvin.

01.03.2020

1. søndag i fastetida - Matt 4,1-11
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Øystein Skauge. Nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Dåp, nattverd. Takkoffer til Kirkens SOS. Sundagsskule.

08.03.2020

2. søndag i fastetida - Matt 15,21-28
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden. Sundagsskule.

11.03.2020

Onsdag e. 2. søndag i fastetida
Arna kyrkje kl. 19.00: Klubbgodsteneste. Ingvar Fløysvik.

15.03.2020

3. søndag i fastetida - Luk 11,14-28
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Klubben deltek. Dåp, nattverd. Takkoffer til Klubben for funksjonshemma i Arna. Årsmøte.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Temagudsteneste: «Gjer framsteg» (1 Tess 4,1-12). Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Arna og Ytre Arna kyrkjekor. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet. Sundagsskule. Årsmøte.

22.03.2020

Maria bodskapsdag Luk 1,26-38
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Dåp, nattverd. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp. Sundagsskule.

29.03.2020

4. søndag i fastetida - Joh 11,45-53
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Dåp, nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Samtalegudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp.

05.04.2020

Palmesundag - Joh 12,12-24
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd.

09.04.2020

Skjærtorsdag - Matt 26,17-30
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til NLA Høgskolen.
Arna kyrkje kl. 18.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd.

10.04.2020

Langfredag Mark 14,26-15,37
Arna kyrkje kl. 11.00: Langfredagsgudsteneste. Ingvar Fløysvik.
Ytre Arna kyrkje kl. 17.00: Langfredagsgudsteneste. Ingvar Fløysvik.

12.04.2020

Påskedag Luk 24,1-9
Arna kyrkje kl. 11.00: Høgtidsgudsteneste. Kristin Hjertaker. Dåp, nattverd.
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Høgtidsgudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Takkoffer til misjonsprosjektet China Lutheran Seminary.

13.04.2020

2 påskedag - Luk 24,13-35
Betania bedehus, Lone kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd.

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@kirken.no
ytre.arna.kyrkjelyd@kyrkja.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor
Lakslia 21, 5261 INDRE ARNA.

Heimeside Arna kyrkjelyd: kyrkja.no/arna

Heimeside Ytre Arna kyrkjelyd: kyrkja.no/ytrearna

Arna kyrkjelyd på Facebook:
www.facebook.com/arnakyrkje

Ytre Arna kyrkjelyd på Facebook:
www.facebook.com/ytrearna

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?
Kontonummer Arna: 3633.07.10831, VIPPS 11237
Kontonummer Ytre Arna: 3633.30.02625

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelyds huset)
Indre Arna

Opningstid: Tysdag til fredag 10-14
Torsdag 10-13

Kirketorget i Aasegården tar i mot henvendelser ang. dåp, vigsel og gravferd: Tlf.: 55 59 32 10.

Soknerådsleiar Arna: Hans Martin Svarstad

Soknerådsleiar Ytre Arna: Jorunn Haukås

DEI TILSETTE I KYRKJELYDANE

Sokneprest Ingvar Fløysvik

E-post: if952@kyrkja.no
Tlf.: 55 36 22 75
Tlf.: 916 06 626

Sokneprest Kristin Hjertaker

E-post: kh937@kyrkja.no
Tlf.: 55 36 22 74
Tlf.: 414 79 182

Kateket Cathrine Snipsøy

E-post: cs262@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 72

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust

E-post: mf934@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 71

Adm.leiar og medarbeidarkoordinator i Ytre Arna: Benthe Vevle

E-post: bv467@kyrkja.no
Tlf.: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna

Møyfrid Opheim
E-post: mo532@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 78

Trusopplærar i Arna: Gro Eman

E-post: ge427@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 97

Kyrkjetenar Monica Ohr

E-post: mo886@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 76

Diakon Ytre Arna: Marit Bjørsvik

E-post: mb588@kyrkja.no
Tlf.: 480 23 145

Kantor i Arna: Olav Arne Steinkopf,

E-post: os377@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 98

Kantor i Ytre Arna: Bjørn Bergmann

E-post: bjorn.bergmann@bkkfiber.no

Marianne Hjortland trusopplærar

og diakonimedarbeidar
E-post: mh798@kyrkja.no
Tlf.: 55 36 22 95

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Arna kyrkjekontor, Lakslia 21, 5261 INDRE ARNA.

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor
mobil: 92294877 / E-post: eyecu@online.no

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil: 995 50 787 / E-post: thh@bkkfiber.no

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmefjord,
Ingvar Fløysvik og Harald Haugsvær.

Blad nr. 2-2020 kjem ut torsdag 26. mars.
Frist for levering av stoff lokalt er: fredag 6. mars.

Redaksjonen blir avslutta: fredag 13. mars.

Redaksjon kyrkjelydsblad Arna:
tor.holmefjord@bkkfiber.no

50 år sidan konfirmasjonen

50-ÅRSKONFIRMANTAR I ARNA: Geir Kristoffer Vassdal, Inge Agnar Hansen, Svein Inge Ramsdal, Atle Vidar Vik, Jan Ivar Hasti, Øystein Thunestveit Midlang, Ingar Romslo, Frode Minde, Tor Oddvar Holmefjord, Terje Holstad, Geir Indrearne, Anne-Grethe Angelsingård, Grethe Dale, Laila Karin Skjøndal Sæterdal, Anny Margrethe Skjelbreid Skålevik, Beate Aamot, Jorunn Ringås, Marie Elisabeth Toft Trengereid, Hildegun Marta Heimdal, Hildegunn Falkanger Mørk, Randi Strømme Dale, Laila Skauge Sandvik og Nora Strømme Sæle. Sokneprest: Jan Kåre Jakobsen. (Foto: Jon Tesdal).

50-ÅRSKONFIRMANTAR I YTRE ARNA: Bakerste rekke frå venstre: Jan Havre, Irene Gaupås Schille, Inge Løtveit, Magne Eggen, Torgeir Norland, Svein Bruvik og Jarle Blomdal. Rekke 3: Sokneprest Ingvar Fløysvik, Marit Andreassen, Aud Loftås Cristensen, Lasse Leknesund, Kjell Einar Revheim, Jarle Vik og Godtfred Haugland. Rekke 2: Marit Blomdal, Eva Elisabeth Joensen, Unni Langeland Eskeland og Anne Kristine Øhman. Fremste rekke: Liv Selbakk, Gerd Kalsås Bernes, Astrid O. Nordland Andersen, Kari Røisæth, Rigmor Haugland Sivertsen og Ove Johan Rønhovde. (Foto: Tor Oddvar Holmefjord).